

[Inger Lise Petersen.]

fagfolk ikke synes om denne form for sanktion. Derfor vil jeg håbe, at vi snart må se et positivt resultat af denne indstilling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Valbak):

Jeg skal prøve at samle mine bemærkninger og mine svar til ordførerne i nogle betragtninger af mere principiel karakter først. Vi har jo i de almindelige bemærkninger og i den skriftlige fremsættelse gjort rede for forslagsstillerens beveggrunde til at ønske en ophævelse. Der er derfor ikke anledning til, at jeg ved denne lejlighed yderligere skal give nogen begrundelse. Jeg vil kun lige understrege et par ting.

Ude i ungdomsfængslerne har ikke bare de indsatte, men ikke mindst de, der står med ansvaret for arbejdet, længe efterlyst en reform på dette område. Og hvad angår arbejds- og sikkerhedsforvaring er sagen jo den, at der i dag er meget ringe anvendelse af — og dermed ingen brug for — disse sanktionsformer. De har nu overlevet sig selv, det viser også statistikkerne. De gode intentioner, som lå bag de delvis tidsbestemte sanktioner i sin tid, er jo slået fejl.

Jeg kan fastslå, at der er principiel enighed imellem partierne om, at vi derfor skal have ophævet de delvis tidsbestemte straffe. Så er spørgsmålet: men hvornår? Hvorfor mener vi: nu? Vi mener i modsætning til ordførerne for de forskellige partier minus SFs ordfører, at tiden i høj grad er moden. Hvorfor? Fordi de problemer, forslaget drejer sig om, er klart belyst. Jeg sagde før, statistikken taler sit tydelige sprog om manglende nyttevirkning. Praktikere og andre sagkyndige anbefaler ophævelse og har gjort det meget længe. Det var det første.

Det andet er: de politiske partier anbefaler uden forbehold, det fremgår af de skriftlige oplæg, som partierne har sendt ud for år og dag tilbage, herunder også det socialdemokratiske oplæg, som, så vidt jeg erindrer, også den nuværende justitsminister var medunderskriver på, det ligger endda et par år tilbage. Jeg tager mit udgangspunkt for denne påstand også i, at vi i foråret 1971 havde en radiodiskussion, hvori de politiske partier her i folketinget var repræsenteret, også den nuværende justitsminister. Alle partirepræsentanterne var dengang enige,

også den daværende justitsminister, i det principielle. Det er rigtigt, at den daværende justitsminister dengang sagde, at inden forslaget blev fremsat ville han se resultatet af kriminalistisk instituts undersøgelse om de erklærede strafuegnedes ophold i forvaring på helt ubestemt tid. Dengang lå det lige om hjørnet, at vi fik disse resultater, og den daværende minister, sådan erindrer jeg det, håbede at kunne komme med et forslag om de delvis tidsbestemte straffe og de ubestemte sanktionsformer i den folketings-samling, vi er i.

Må jeg erindre den nuværende justitsminister om, at han og jeg dengang var fuldstændig enige. Vi sagde begge to til den daværende justitsminister: problemet om de delvis tidsbestemte straffe burde løses og løses nu. Det var dengang for et år siden. Og det uafhængigt af problemerne omkring dem, der sidder i forvaring som strafuegnede på ubestemt tid. Min betragtning dengang var — jeg mente den deltes, og jeg tror den deles stadig væk af den nuværende minister —: hverken principielle eller praktiske forhold gør samtidig løsning af de principielt forskellige problemkredse ønskelig.

En begrundelse til: jeg nærede, og jeg nærer stadig væk, en alvorlig bekymring for en forsinkelse af løsningen af de problemer, vi i vort forslag er kommet ind på, ved en samtidig løsning eller ved et forsøg på en samtidig løsning. Mange års diskussioner har fundet sted om tidsbestemthed kontra tidsubestemthed i relation til forvaring af de strafuegnede. Det viser, at standpunkterne står skarpt over for hinanden på dette område. Lad os så sige, at straffelovrådet i sin betænkning går imellem de modstående synspunkter, men jeg kan forsikre de ærede ordførere og justitsministeren for, at vi ikke kan regne med, at man i folketinget ikke vil fortsætte en sådan diskussion; det vil finde sted. Jeg kan sige til venstres ordfører, at i en radiodiskussion for ganske nylig sagde venstres repræsentant i denne diskussion netop dette, at man måtte se nærmere på de forhold, der angår de forvarede strafuegnede. Jeg deler ikke den optimisme, der er givet udtryk for her i dag, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at løsningen af de problemer, der angår de delvis tidsbestemte straffe, vil blive forsinket af denne sammenkædning. Det er da også en af vore